

[Peter Nielsen.]

kone. Noget sådant er selvfølgelig forkert. Han skulle have haft lov til at fejre et rigtigt dansk sølvbryllup, uden at det kostede ham ekstra.

Enhver kan se uretfærdigheden i sambeskatningen. Jeg er glad for, at spørgsmålet nu er kommet på realiteternes grund, efter at man i så mange år har talt mere eller mindre løst og fast om det. Vi har vist i øvrigt næppe gjort os helt klart, hvilke problemer en sådan ophævelse indebærer. Normalt vil man jo sige, at det bare er at ophæve. Gifter to mennesker sig, ændrer det ikke deres skattemæssige status. Færdig. Men så nemt er det ikke. Læser man lovforslaget, bemærkningerne og den højtærede finansministers fremsættelsestale, bliver man ikke fyldt med just den store begejstrings rus. Det er en vanskelig sag at gå til, og der skal altså meget komplicerede lovforslag til.

Man har længe været klar over, at sambeskatningens ophør næppe vil give nogen økonomisk fordel for den overvejende del af de nu sambeskattede, men sagen har jo en stærk psykologisk side. Det er forståeligt, at den gifte, selverhvervende kvinde føler det som noget ydmygende, at hun ved giftermålets indgåelse skattemæssigt ophører med at eksistere, og at manden skal opgive hendes indtægt. Hun kan få lov til at sætte sit navn på selvangivelsen som en art pynt. Nogen som helst betydning har det ikke.

Sambeskatningen har også givet skatteyderne en følelse af, at det skattemæssigt er meget dyrt, hvis hustruen tager arbejde, ja, ofte hører man, at skattevæsenet vil tage det hele. Det er selvfølgelig overdrevet. Det første år kan hustruens skat virke følelig, men når ligevægtsskatten indtræffer, er det knap så voldsomt. Man kunne selvfølgelig modvirke det ved, at folk med det samme kom til at betale ligevægtsskatten. Jeg skal dog ikke virke ophidsende ved atter at tale om skattefradragsrettens besynderlige virkning. Dette er dog kun et foreløbigt løfte.

Jeg hilser altså disse lovforslag med tilfredshed. De har min fulde sympati, selv om jeg ligesom i øjeblikket ikke har nok at have den sympati i. Det hjælper dog, når vi får ordningen med kildeskatten, der vil

forenkle problemet med sambeskatningens ophør ganske betydeligt, selv om jeg selvfølgelig ikke vil påstå, at sambeskatningen ikke kan ophæves under vort nuværende knudrede skattesystem. Det vil blot gøre det endnu mere knudret, og det er egentlig min største betænkelighed.

Vi har efterhånden her i folketinget en noget dårlig samvittighed over for skattemyndighederne. Vi vælter den ene lov efter den anden over på dem, hvilket betyder, at de er ved at segne under arbejdet, og det er den væsentlige grund til, at skattesnyderiet kan florere i dag, som det gør. Lederen af skattekontoret i en større provinsby har udtalt, at sambeskatningens ophør under det nuværende skattesystem vil betyde en vis økonomisk lettelse for ca. 700 ægtepar i den pågældende by, men samtidig vil det være nødvendigt at ansætte mindst 10 mand mere på skattekontoret. Det vil i hvert tilfælde koste de første 200.000 kr. at skaffe den lettelse for de 700 ægtepar, hvis man blot skal gøre sig håb om nødtørftigt at kunne administrere en sådan ny lov.

Jeg tør ikke afgøre, om det er muligt under vort nuværende skattesystem at finde en mere enkel ordning, uden at den ville virke for uretfærdig. Norge har ordningen med valgfrihed; det må jo betyde en forenkling, idet det da skulle være unødvendigt at udsende selvangivelser til alle hustruer; man må i givet fald selv begære sig selvstændigt ansat. I Norge udstrækker man endog servicen til, at folk får at vide, hvad det vil koste dem at blive særbeskattet eller at blive sambeskattet; så kan de pågældende selv vælge, og valget er ikke svært, de tager selvfølgelig det billigste. Der vil forekomme, og der forekommer mange tilfælde, hvor man altså også af den grund må foretrække sambeskatning. Sådanne udregninger vil det dog ikke være nemt at foretage i Danmark, for så vidt de skal være reelle, idet man ikke på forhånd kan oplyse størrelsen af ligevægtsskatten uden at kende indtægterne flere år frem i tiden.

Et andet problem er det svælg, vi kan komme til at grave dybere mellem de egentlig selverhvervende hustruer og de såkaldte medhjælpende hustruer. Vi har i dag en kedelig forskelsbehandling med hensyn til hustrufradrag, idet den medhjælpende hustru intet fradrag kan få, skønt hendes fra-